

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrto leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrto leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrto leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 22. julija.

Ko smo dne 26. maja t. l. razpravljali poulične demonstracije v Budimpešti proti generalu Janskemu, rekli smo, da imajo ti poulični izgredi tudi svojo solnčno stran, da si Arpadovi potomci z izgredi proti skupni vojski ne bodo pomnožili simpatij, katere so doslej uživali v najvišjih krogih.

Prej nego bi bil kdo mislil, obistinile so se te besede in „mrzel curek“ zadeli je z Dunaja preoblastne gospode v Budimpešti. General Janski, proti kateremu so bili naperjeni hripavi klici „Abzug Janski“, je sicer premeščen, a pal je, kakor se pravi, po stopnicah navzgor, iz brigadirja postal je divizionar v Jozefovem, iz česar se da sklepati, da odločujoči krogi z njegovim postopanjem in ovenčanjem spomenika hrabrega Hentzija neso bili baš nezadovoljni. Še pomenljiveje pa je to, da je ob jednem deželni poveljnik, baron Edelsheim-Gyulai, moral se umakniti in stopiti v pokoj ter da je na njegovo mesto imenovan grof Pejačević, rodod Hrvat.

Kako so te nepričakovane osobne premembe presenetile in osupnile Madjare, vidi se najbolje iz članka, ki ga je objavil „Neues Pester Journal“, list, ki ministerskemu predsedniku Tiszi nikakor ni nasproten in je navadno jako dobro poučen. Omenjeni članek pravi mej drugim: Popolnem nepričakovana ostavka vojnega poveljnika Edelsheim-Gyulai-a izzvala je v vladnih krogih globoko obžalovanje zaradi izgube jednega najspretnjših članov generalstva; a povišanje generalnega majorja Janskega vzbudilo je popolen alarm. Ministerski predsednik Tisza, ki na svojem posestvu v Gesstu teh dogodkov niti slutil ni, dobil je takoj poročilo. Presenečen je bil, kakor bi bil z nebes padel. Okolščine, pod katerimi se je general Janski v činu povišal, zmatrajo se kot eklatantna zavrnitev ministerskega predsednika Tisze, katere slednji molče trpel ne bode. General Janski povišal se je v divizionarja v Jozefovem, preskočivši nič manje kakor 44 rekše: štiriinštirideset po činu starejših generalov, mej katerimi dva nadvojvode niti ušteta nista. Janski je generalni major še le od 30. aprila 1883. To je avtentično. Zgodilo se

je že prej, da se je generalnemu majorju dalo mesto divizionarja, a nikdar, da bi bil toliko prednikov preskočil. Tendencija tega dogodka je torej jasna in vladni krogi ravno tako o njej mislijo, kakor splošno javno mnenje na Ogerskem. Ministerski predsednik Tisza drži se tudi danes še stališča, na katero se je začetkom Janskega afere postavil in je sklenil izvajati primerne posledice. Kakor se vidi, je politični položaj jako kritičen.

To izjavo skušali so sicer zanikavati, češ Tisza vsled teh dogodkov ni najmanj presenečen in vznemirjen ter bode do konca t. m. ostal na svojem posestvu, a kakor je šepav vsak „dementi“, tako tudi ta. Včerajšnji telegrami iz Budimpešte nam že poročajo, da časniki vedno nujneje zahtevajo posredovanje vlade, da je razburjenost velika in da Tisza ne ostane do konca meseca na svojem idiličnem posestvu, temveč da do 25. t. m. gotovo pride v Pešto. Vladni krogi namreč ne vedo, kaj njih mojster misli in to je tem sitneje, ker opozicija uporablja to negotovost za vedno hujše napade proti vladi.

Niti domnevati se ne dá, kako se bode Tisza novemu položaju nasproti obnašal. Gotovo je to, da je njegova avtoriteta vsled imenovanja Janskega in umirovljenja Edelsheim Gyulaja, ki se je višilo preko njegove glave, veliko svojega sijaja izgubila, in da je madjarski šovinizem precej nemilo zadet in temu šovinizmu mora se laskati ter gojiti in netiti ga, kdor se hoče obdržati na krmilu.

Položaj je torej zares kritičen. Na jedne strani odločujoči krogi, ki so o Janskega afere jako jasno izrekli svojo sodbo in pri katerih bi Tisza ne prišel rad v nemilost, ker bi še dalje rad nosil breme transilvanske vlade, na drugi strani pa razburkani valovi javnega mnenja, ki izrečno terjajo zadoščenja, ali pa žrtve, katera žrtev bi pa nihče drugi ne bil, kakor ravno Tisza.

Na prvi pogled vidi se skoro nemogoče, mej temi nasprotstvi ubrati zlato srednjo pot. A kakor se nobena juha tako vroča ne je, kakor se kuha, tako tudi v tem vprašanju se ne bode prišlo do skrajnosti. Dunajski listi začeli se že stvar opravičevati ter dokazovati, da na vsej zadevi ni toliko, kakor Madjari kriče, da je Edelsheim-Gyulai že

šestdeset let star, torej že potreben umirovljenja, da generala Janskega „avancement“ ni tako silen skok, Edelsheim naslednik, grof Pejačević, pa da je sicer rodod Hrvat, da pa v svojej ožjej domovini sluje, kot pristen madjaron. — Takraj Litve je torej že dovolj pripravljenosti, poravnati stvar mirnim potom, onkraj jej pa doslej še ni sledu. Se li bodo Madjari polagoma tudi pomirili, pokazalo se bode za malo dni. A če se razpoka mej cis in trans tudi za sedaj zalepi in prikrije, disharmonija, ki se je v tej afere pokazala, ne bode odpravljena in prej ali slej bode današnje vprašanje zopet na dnevnem redu.

Protislovja.

II.

(Konec.)

Po pomenu naj se delijo pravice in upliv! O uplivu vemo, da se razodeva po moči kakega naroda; gledé na pravice pa nismo vedeli, da jih ustava zagotavlja po pomenu kakega naroda. Narodna enakopravnost se s takimi delitvami pravic ne ujema, in če nemški konservativci in tudi list, ki je one stavke 12. t. m. ponatisnil, trdè, da so za narodno enakopravnost nasproti Slovanom, bi se poslednji zahvalili za take dobrote. To je veliko protislovje Slovanom na škodo; ali oni bi utegnili tako ravnopravnost ponujati tudi Nemcem. Denimo, da se Slovani v resnici in po pravici zavedó, da so jeden in isti narod, jedna in ista solidarna skupina v Avstriji, potem dosežejo večji „pomen“, nego vsak drug poedin narod, ki biva v Avstriji ali v celoti ali v odlomkih. Če obrnejo tako načelo Slovani proti Nemcem, potem bi se ti zavedali, da ni deliti v Avstriji narodov gledé na pravice po njih „pomenu“, potem bi se Nemci, tudi konservativci, zavedali, da je treba narodno enakopravnost drugače deliti.

Sicer pa ni čudo, če jo zagazijo celó misleči in drugače pravični nemški politiki nasproti Slovanom, ako so si v nasprotju celó listi, ki hočejo zagovarjati narodno politiko Slovanov. Takó moramo obžalovati, da je Praška „Politik“ vsa zmešana, in če sodimo potem, da se spreobrača v svojih trditvah, moramo res misliti, kakor pripovedujejo, da

LISTEK.

Tri slike.

(Ruski spisal I. S. Turgenev, prevel Osamélec.)
(Dalje.)

Vasilij se je nekoliko vznemiril. Soba Olge Ivanovne nahajala se je dva koraka od spalnice Ane Pavlovne. Vasilij sedel je previdno k Olgi, poljubljal in grel njeni roki, tolažil jo šepetaje. Ona ga je poslušala in molčala, zlehka je vzdrljevala. Mej dvermi je stala Palaška in tiho utirala solze. V sosedni sobi je težko in premerjeno stokalo nihalo in čulo se je dihanje spečega človeka. Premrlost Olge Ivanovne razrešila se je konečno v solzah in tihem ihtenju. Solze so kakor nevihta: po njih je človek vselej tišji. Ko se je Olga Ivanovna nekoliko umirila in je le še izredka krčevito zaihtela, kakor otrok, klečal je Vasilij pred njo na kolnih ter jo je z ljubeznivostimi in nežnimi obeti popolnem upokojil, dal jej je vode, spravil jo spat in odšel. Vso noč se nij slegel, napisal je dvoje ali troje pisem, sežgal je dva ali tri papirje, poiskal zlat medaljon s sliko ženske črnoobryne in črnooke,

z licem sladkostrastnim in smelim, dolgo motril je njene poteze in zamišljen hodil po sobi. Drugo jutro za čajem videl je z nenavadno nejevoljo zarudele, otekale oči in blede, vznemirjeno obličje uboge Olge. Po zajutreku predložil jej je, da se gre z njim po vrtu sprehajati. Olga šla je za Vasilijem kakor poslušna ovca. Ko se je čez dve uri vrnila iz vrta — bila je vsa spremenjena; dejala je Ani Pavlovni, da jej nij dobro ter legla v postelj. Mej sprehodom povedal jej je Vasilij s primernim kesanjem, da je na skrivnem zaročen — bil je ravno tak neoženjenec, kakor jaz. Olga Ivanovna nij omedlevala — omedlevajo le v gledišči; a najedenkrat je omedlela, dasi se sama ni samo ne nadejala omožiti se z Vasilijem Ivanovičem, temveč se je celo bala kakorkoli o tem premišljevati. Vasilij začel jej je dokazovati potrebo ločitve z njim in poroke z Rogačevim. Olga Ivanovna gledala ga je v nemem strahu. Vasilij govoril je hladno, stvarno, temeljito; spoznaval je sebe krivim, kesal se — a končal vse svoje razsodbe s sledečimi besedami: „Kar je prošlo, se ne vrne; treba je delati.“ Olga zmešala se je popolnem; bilo jej je strašno, mrzko; otožen, težak obup se je je polastil; želela si je smrti — in s strahom pričakovala je razrešitve Vasilija.

— Treba je vse razodeti materi, dejal je slednjič.

Olga je obledela; nogi sta se jej šibili.

— Ne boj se, ne boj se, trdil je Vasilij: — zanesi se na-me; jaz te ne bom zapustil... jaz bom vse uredil... zaupaj na-me.

Uboga ženska pogledala je nanj z ljubeznijo... da, z ljubeznijo, in z globoko, dasi brezupno udanostjo.

— Jaz bom vse, vse poravnal, dejal jej je za slovo Vasilij... in poslednjikrat je poljubil njeni ohladeli roki...

Ko je drugo jutro Olga Ivanovna jedva ustala iz postelje — odprle so se njene dveri... in Ana Pavlovna prikazala se je na pragu. Podpiral jo je Vasilij. Molče prišla je do stola in sedla molče. Vasilij stal je poleg nje. Kazal se je pokojnega; obrvi so se mu vzdignile in ustni zlahka razkrili. Ana Pavlovna, blede, nejevoljna, jezna hotela je govoriti — a glas se jej je izneveril. Olga Ivanovna je s strahom pogledala svojo dobrotnico — svujega ljubimca: strašno jej je zatrepalo srce... s krikom pala je sredi sobe na kolni in si zakrila obraz z rokama... „Torej — je res... res...“ zašepetala je Ana Pavlovna ter se priklonila k njej...

je tudi ta list v židovskih rokah. Obžalujemo ob tej priliki, da češki klub ni srečniši od nemškega kluba, katerima obema delajo židje politiko. Praška „Politik“ zagovarja, kadar se ji zdi, češko državno pravo, drugače pa deželno avtonomijo ali pa še kaj drugega.

Te dni ji je na srce razširjenje deželne avtonomije, češ, tako bi se zatrla tudi narodna politika! Po pravici jo zasmehujejo Dunajski židje po svojih glasilih. Že to je napaka, da je Praški list zahteval doslej vedno in po pravici najprej rešenje narodnega vprašanja, da bi pa zdaj rad to vprašanje spravljal s poprišča. Židom bi to ne ugajalo, nemškim levičarjem tudi ne; Slovanom pa najmanj. Poslednji so uničeni, če se narodno vprašanje ne reši pred vsemi drugimi, in je bila največja napaka, da so se Čehi zadovoljevali od leta do leta v drobtinami ali pa tudi brez drobtin.

„Politik“ pozablja, da se je bila že parkrat odločno izrazila za narodno avtonomijo, in kedar tega ni hotela, je vsaj s Zeithammerjem v jesenski adresni debati govorila o avtonomiji dežel in narodov. Zdaj pa poudarja razširjenje avtonomije deželnih zborov. Ali vé „Politik“, kaj zahteva? Ona zahteva s tem Čehom in Slovencem in gališkim Rusom — smrtni udarec. Ali nimajo na Moravskem in v Šleziji Nemci večine v deželnih zborih? Ali niso v deželnih zborih, ki zastopajo Slovence, Neslovenci v večini, če izvajamo za zdaj Kranjsko? Ali nimajo Poljaki večine v deželnem zboru, v katerem strahujejo gališke Ruse? In za vsa te zastope zahteva „Politik“ razširjenje deželne samouprave? Ali neso to največja protislovja z lastno češko politiko, dokler sodimo še toliko ugodno, da je zares češka?

Čehi so imeli priliko, postaviti se odločno na podstavo narodne samouprave, in če nimajo poguma več, držati se češkega državnega prava, je pač previdno in tudi čas, da začnejo zares narodno politiko. Čas je, da se znebe dosedanjih avstrijskim Slovanom toliko škodljivih, in celo pogubnih protislovij!

F. Podgornik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. julija.

Oficijozni listi zatrjujejo, da se nikakor ne misli v odločilnih krogih, na **uradniško ministertvo**. Uradniško ministertvo bi ne moglo dognati nagodbe z Ogersko. Sedaj tudi ni povoda, da bi se ministertvo kaj pomenilo. Opozicijski listi le zagadajajo pišejo o uradniškem ministertvu, da bi napravili razkol med desnico in vlado, da bi potem levičarji prišli na krmilo. Vse zagotavljanje oficijoznih listov pa ne more nikogar prepričati, da se na uradniško ministertvo ne misli, saj baš to nasprotno dokazuje, da sta se naučni in trgovski minister vzel izmed uradnikov, ne iz parlamenta.

Nekateri **ogerski** listi že trdijo, da bode odstopil Tisza, ker je upokojen baron Gyulai-Edelsheim in ker je Janski postal divizijski poveljnik. Najbrž se bode pa Tisza še premislil, predno bode dal svojo ostavko, ko se je že lahko preveril, da na njem ni več dosti ležeče. Opozicijski poslanci začeli bodo sklicevati volilne shode, na katerih bodo zabavljali proti skupne vojski in agitovali za posebno ogersko vojsko. Vsi ogerski listi se bavijo s to stvarjo in jako razdraženo pišejo. „Pesti Naplo“ pravi, da se ogerski politični krogi sedaj bavijo

samo s to stvarjo. S tem, da se je ta stvar zopet sprožila, kompromitirali so Tiszo. Ogersko razburili in vprašanje o vojski zopet oživili. Prepričanje je sedaj splošno, celo vlada in državnozborna večina sta teh misli, da se sedanja organizacija vojske ne strinja z ogersko državno eksistencijo, in se tedaj ne sme več obdržati. Pravice Ogerske so silne, brez Ogerske ni Avstrije. Ogerska daje vojake, Ogerska daje denar. Ogerska ne prosi milosti, ampak zahteva pravico, da se preustroji vojska. Reforma vojske je program in problem bodočnosti. „Egytertes“ pravi, da nekdanji, umetno vzgojeni vojskinec sedaj več ne ugaja. Vojski se mora dati nov duh, novo življenje. Treba je pozabiti preteklost, izbrisati žalostne spomine, ki obračajo pozornost nanjo. Treba je osnovati narodno vojsko, ki bodo služila svobodi in ustavi dežele. Taka vojska bode naučena, ter bode podpora krone in prestola.

Vnanje države.

Ko se je bilo v **srbski** skupščini prečitelo poročilo verifikacijskega odseka, bil je navstal velik hrup. Opozicija je protestovala ter in corpore ostavila dvorano, predno je prisegla. Ko se je razburjenost malo poglobila, so pregovorili naprednjaki opozicionalce, da so se povrnil v dvorano in prisegli. Opozicionalci se nadejajo, da bodo pri novih volitvah zmagali v vseh onih okrajih, katerih mandate je skupščina zavrgla. — Govori se, da se bode v kratkem pomenilo ministertvo, Garašanin hoče samo dobiti poprej absolutorij za poročilo o vojni in zagotovilo, da ga kaka poznejša skupščina ne bode tožila. Ko bi Garašanin odstopil, poklicalo bi se koalicijsko ministertvo. Oficijozni listi pa sedaj še zanikavajo vesti, da bi ministertvo res mislilo odstopiti. Pri vsprejemu poslancev se je kralj izrazil, da je pripravljen deželi dati novo ustavo, ko se bode le prepričal, da vse vodi pravo domoljubje, da so pripravljeni delati za občni blagor ter odreči se strankarskim strastim. O pomakljivosti sedanje ustave, katero mu je usililo regenstvo, je on prepričan.

Bolgarski pravosodni minister Radoslavov, je odstopil in pridružil se opoziciji. Ker ima Radoslavov mnogo privrženec, bi ne bilo nič čudnega, ko bi opozicija dobila večino, ter prišla na krmilo. Kaj je povod odstopu Radoslavova, se nič ne poroča.

Sprva se je mislilo, da bode Anglija molče vzela na znanje, da Batumi ni več svobodno pristanišče. Kakor se pa z več strani poroča, poslala je zaradi tega noto v Peterburg. V tej noti pravi, da se ne strinja z mnenjem **ruske** vlade, da bi član 59 Rusiji ne nakladal nikakih dolžnostij, in da inozemstva to nič ne briga, da se je odpravilo svobodno pristanišče v Batumi. Po njenih mislih se ne sme Berolinski dogovor tako jednostransko rušiti. Nota pa vendar ne zahteva, da bi se dotična naredba ruske vlade preklicala. „Times“ so pisale, ker je Rusija odpravila svobodno pristanišče v Batumu, lahko Anglija razveljavi določbe Berolinske pogodbe zastran Dardanel. „Pol. Corr.“ se pa piše iz Peterburga, da je mej članom 59 Berolinske pogodbe in določbami o Dardanelah velika razlika, poslednje so bistvena podlaga Berolinskega dogovora, ter se ne dajo premeniti brez resnih zamotanj.

V Marziliji izhajajoči orleanistični list „Soleil“ je trdil, da je senator Lareinty se hotel biti s sablo, a **francoski** vojni minister tega ni hotel, ter se je izrekel za samokres. Nadalje trdi ta list, Lareinty bil bi gotovo zadel nasprotnika, ker je dober strelec, a je bil najbrž samokres kako zakriviljen, ali je pa bilo napak nabasano. Te trditve so vzbudile veliko nevoljo. Zvečer se je zbralo mnogo naroda pred tiskarno tega lista. Nekateri so hoteli udrati v tiskarno. Policija je s silo to zaprečila. Več oseb je bilo ranjenih, mnogo so jih zaprli.

Politični listi ugibljejo, kako se bode sestavilo novo **angleško** ministertvo. Vse kaže, da liberalni unionisti nič kaj ne marajo ustopiti v konservativno ministertvo. — Gladstone ne pojde v privatno življenje, ampak bode zopet prevzel vodstvo opozicije.

Portugaljski kralj odpotoval bode v inozemstvo. Obiskal bode na svojem potovanju angleško kraljico Viktorijo in njeno sestro, princesinjo Hohenzollersko. Govori se tudi, da obišče avstrijskega in nemškega cesarja.

Kitajski cesar je nekda nevarno zbolel. Zategadelj se je odložilo vprašanje o železniškem vprašanju. Zadnji čas so bili namreč prijatelji železnice pridobili več upliva v Kitaji in se je zlasti cesar sam zanimal za to napravo.

Dopisi.

Iz Gradca 21. julija. (Tečaj za izobraževanje obrtnijskih učiteljev.) Brez šol ni omike, ni napredka v nijedni stroki. Brez ljudskih šol ni splošne ljudske omike, brez srednjih in visokih šol ni pričakovati znanstvene omike, brez kmetijskih šol ne moremo napredovati v kmetijstvu in brez obrtnijskih in rokodelskih šol se ne moremo v velikem in malem obrtu nikakor ne naprej pomakniti. Slovenci nemamo na svoji zemlji še skoro nič obrtnije, zlasti velike ne; kar pa je obrta na naših tleh, je v rokah Neslovencev (z neznatnimi izjemami.) Kakor ustvarijo splošne šole večjo omiko sploh, tako morejo največ tudi le obrtnijske šole zdatno pospeševati večjo izobraženost in napredek v obrtu. Ako smo Slovenci v obče še v materijalnem, duševnem in političnem oziru mali, mali narod, tako smo gotovo v zadevi obrta in obrtnijskih šol pravi siromaki. Kajti nemamo nijedne obrtnijske šole, niti jedne rokodelske šole ne v svojem jeziku, ne na zemlji slovenski. Mali početki v tem oziru v Ljubljani, v Novem mestu so neznantui in ne dosta zdatni. V zvezi z Ljubljansko realno in Novomeškim gimnazijem sta sicer 2 obrtniška nadaljevalna tečaja, a menda z nemškim poučnim jezikom. Početki za obrtnijske nadaljevalne tečaje so sicer storjeni tudi v Kamniku in Trzinu, na prvi šoli s slovenskim poučnim jezikom, pa menda tudi na drugi. To je vse, kar imamo kranjski Slovenci. Da bi imeli kaj tudi primorski Slovenci v svojem jeziku, dvomim; Kar imajo Štajerci v Mariboru, Celju, Ptujih itd. ni čisto malo, a vse je nemško, kar Slovincem posredno in materijelno morda koristi, v narodnostnem oziru gotovo škoduje. Gradec sam pa ima pravo c. kr. državno obrtnijsko šolo, ki je velik, velik zavod in ki veliko stori za obrtnijsko izobraženost. Ta zavod obstoji še deset let in se je od leta do leta tako razširjeval, da zdaj vsestransko in temeljito izobražuje v vsem, kar je v zvezi z obrtom. Zavod, ki je štel pri ustanovitvi 12 učiteljev, ima jih zdaj 38 s 700 učenci in čez, ki se uče deloma po 30—40 ur na teden praktično in teoretično, deloma pa le v večernih urah, ob nedeljah itd. Zavod ima veliko glavno poslopje z mnogimi pristranskimi dozidanki, v katerih je vse polno učilnih sob, risarskih, modelirnih, delavnih dvoran, kabinetov in drugih prostorov, v katerih so shranjena draga in lepa učila, orodja itd. Za prospeh obrtov v Avstriji vzdržuje država več obrtnih šol in začela je snovati tudi tako zvane rokodelske

„Odgovorite vender!“ nadaljevala je trdo zgrabitvši Olgo za roko.

— Mamica! čul se je medni glas Vasilija. — Obljubili ste mi, da je ne bode vzemirjali.

— Hočem ... priznaj vender ... priznaj ... je li res? res?

— Mamica ... spomnite se ... dejal je počasi Vasilij.

Jedina ta beseda je silno pretresla Ano Pavlovno. Naslonila se je na stolovo naslonjalo in zahtela.

Olga Ivanovna je tiho privzdignila glavo ter se hotela vreti k starkinim nogam, a Vasilij jo je zadržal, vzdignil in posadil na drug stol. Ana Pavlovna je nadalje plakala in šepetala pretrgane besede.

— Poslušajte, mamica, rekel je Vasilij. — Ne morite sami sebe; še se lahko pomore ... Ako Rogačev ...

Olga Ivanovna je vzdrltela in se poravnala. — Ako je Rogačev, nadaljeval je Vasilij pomenljivo ozrši se na Olgo, — mislil, da bo brez kazni osramotil častno družino ...

Olgi Ivanovni bilo je strašno.

— V moji hiši, zastokala je Ana Pavlovna ...

— Umirite se, mamica. On se je okoristil z njeno neizkušnostjo, z njeno mladostjo, on ... vi hočete nekaj reči? pristavil je, videč, da se Olga k njemu sili ...

Olga Ivanovna pala je s stola.

— Jaz grem takoj k Rogačevu. Pripravil ga bom, da se bo še danes oženil z njo. Bodite prepričani, jaz mu ne dovolim, da bi se iz nas norčeval ...

— A ... Vasilij Ivanovič ... vi ... zašepetala je Olga,

Dolgo in hladno jo je gledal. Umolknila je zopet.

— Mamica, dajte mi besedo, da je ne boste vzemirjali do mojega povratka. Poglejte — jedva da še živi. A tudi vam je treba, da se oddahnate. Zaupajte v me; odgovoril bom za vse; na vsak način počakajte moje vrnitve. Ponavljam vam — ne mučite ni nje, ni sebe — in nadejajte se na me.

Približal se je k dverim in obstal.

— Mamica, rekel je, — idite z menoj, ostavite jo samo, prosim vas!

Ana Pavlovna je ustala, stopila k sveti podobici, priklonila se do tal in tiho sledila s'nu. Olga Ivanovna spremljala jo je molče in nepremično z očmi.

Vasilij vrnil se je brzo, zgrabil jo za roko, šepnil jej na uho: „zaupajte v mene in ne izdajte naju“, in takoj odšel ... „Bursjé!“ zakričal je, brzo hiteč po stopnicah. „Bursjé!“ ...

Čez četrte ure je že sedel v koleslji s svojim slugo.

Tisti dan starega Rogačeva ni bilo doma. Šel je v okrajno mesto nakupit muhojara *) za kaftane svojim poslom. Pavel Afanasjevič sedel je v svojem kabinetu, ter pregledoval zbirko obledelih metuljev. Privzdignivši obrvi in raztegnivši ustni preobračal je pazno z iglo krhki peroti „ponočne sfinge“, ko je najedenkrat očutil na svojih plečah neveliko, a težko roko. Ozrl se je — pred njim je stal Vasilij.

— Zdravo, Vasilij Ivanovič, dejal je, ne brez nekega začudenja.

Vasilij ga je pogledal ter se usedel predenj na stol.

Pavel Afanasjevič se je nasmehnil ... in pogledavši Vasilija užalostil se je, odprl usta in sklenil roki.

*) Polusvileno buharsko blago.

(Datje prih.)

šole. Vse te kategorije šol, do katerih bomo Slovenci tudi dospeli o sv. Nikoli (!?), res lepo obrt pospešujejo.

Nekaj malega bi pa storile tudi takozvane obrtniške pomočne šole, ki naj bi v nekaterih urah (ob večerih po zimi pa ob nedeljah) rokodelske učence in pomočnike poučevale največ v risanju. Da bi se v tem izurili ljudski in meščanski učitelji, dovolilo je ministerstvo letos poseben tečaj na državni obrtni šoli tukaj. Pozvali so se učitelji, od katerih se je menda nekoliko nadejalo, da se bodo udeleževali tudi na lastne stroške. Tečaj je namenjen štajerskim, kranjskim in koroškim učiteljem. Na svoje stroške ni došel nijeden učitelj, kar je razumno in opravičeno. Občine menda neso velikih podpor dale, pač je storil nekaj Kamnik. Naučno ministerstvo je dalo 280 gld., ki se bodo štajerskim učiteljem dali. Koroškega učitelja ni nobenega. Za podporo kranjskih učiteljev dal je kranjski deželni odbor 200 gld., hranilnica 100 gld. in kranjska obrtna in kupčijska zbornica 50 gld. Došlo je 13 učiteljev v ta tečaj, 8 štajercev (3 iz Maribora, 2 iz Celja, 1 iz Ptujja) in 5 Kranjcev. (Gg. Srečko Stegnar, c. kr. učitelj in deželni poslanec; Ljubljanski učitelj Krulec, Kamniška učitelja Burnik in Štefančič ter meščanske šole voditelj Lapajne iz Krškega.) Tečaj bode trajal od 18. julija do 28. avgusta. Uči se po 8 ur na dan. Predava se o geometriji in geometričnem risanju, (prostoročnem, elementnem, perspektivnem, projekcijskem) risanju, o stavbinskem risanju (stebri in njih redi in deli) itd. — a. —

Iz Mokronoga 21. julija. [Izv. dop.] Davno je že, odkar je zadnji dopis došel iz našega kraja v cenjeni Vaš list, in vendar se nismo od tistega časa mnogo spremenili. Že pred nekaterimi leti pogovarjali so se naši odlični gospodje, da nam je treba društva za razširjanje omike in vede, „bralnega društva“, a do sedaj se ni še osnovalo. Kako prijetno bi bilo posebno dolge zimske večere kratiti si z berilom in zabavnimi knjigami. Po nekaterih krajih imajo že vasi svoje čitalnice in bralna društva, a pri nas le nekako spimo „spanje pravičnega“. Delujmo torej na to, da si osnujemo bralno društvo, trud se nam bo poplačal obilo. Ljudstvo po našem trgu je jako izvedljivo, ter rado prebira časnike in lepe knjige, in gotovo bi se mnogo udov dobilo, a samo začeti je treba.

Tudi za „gasilno društvo“ od začetka ni bilo mnogo upanja, a glejte, kako napreduje sedaj. Sobo za društvo bi nekateri radi dali zastoj, samo da se kaj stori in da se ljudem poda kaj berila.

Snujmo torej že sedaj nam tako potrebno „bralno društvo“ in videli bomo, da nam bo prineslo obilega sadu. Kadar se bo ob zimskem času prenehalo delo, prebirali bomo že časnike in knjige, podeljene nam od društva. Torej gospoda na delo!

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je pogorelcem na Suhi nad Kranjem 500 gld. podpore.

— (Shod volilcev) skliče državni poslanec M. Vošnjak za Šoštanjski okraj na dan 25. t. m. ob treh v prostore Šoštanjske čitalnice (v trgu: gostilna Rajsterjeva).

— (Imenovanje.) Vladni koncipist g. Rudolf Orschulek imenovan je začasnim vladnim komisarjem, konceptni praktikant p. Viktor Parma začasnim vladnim koncipistom.

— (Gosp. Urban Golmajer,) dekan in župnik v Tomaji, imenovan je častnim kanonikom stolnega kapitlja v Trstu.

— (Iz Zagreba:) Mestni zbor dovolil je 500 gld. za Radeckega spomenik in vsprejel ponudbo kreditnega zavoda glede mestnega posojila v znesku 2½ milijona goldinarja.

— (Gospod Jurij Šubič,) kateri kakor znano je bil prevzel slikanje al fresco Šentjakopske cerkve ter v to svrhu nalašč prišel iz Pariza v Ljubljano, kaj vrlo napreduje že s svojim delom. Ravno kar je dovršil glavno sliko na presbiterijskem svodu. Slika predstavlja sv. Jakoba v „gloriji“ plavajočega na svetlih oblakih, v družbi angeljev, nosečih attribute njegovega mučeništva, v nebeske višave. Skupina romarjev, v katere ozadji se vidi Kampostelska cerkev, zre zamaknena za povišanim apostolom-mučenikom. Ker bomo po dovršenju vsega Šubičevega dela spregovorili o tem obširneje, opuščamo danes podrobni opis tega umotvora. — Razen te slike, naslikal bode g. Jurij Šubič na oboku

zadnje cerkvene ladije še tri prizore iz življenja sv. Jakoba in sicer: „Poziv sv. Jakoba mej apostole“, „Kristovo spreminjenje na gori Tabor“, kjer je bil prisoten in sv. apostol Jakob, in „obglavljenje sv. Jakoba“. O tej priliki opozarjamo svoje čitatelje, da je dne 1. julija, v 13. svoji številki prinesel v Berlinu izhajajoči mode journal „Illustrirte Frauen Zeitung“ v prekrasnem lesorezu reprodukcijo Šubičeve slike: Avant la chasse (pred lovom), katero je sloveči naš slikar I. 1883. razstavil v Pariškem „Salonu“. Ta časopis je eden najrazširjenjših modnih žurnalov v Nemcih. Lastnik in urednik mu je Fran Lipperheide, jako imovit mož, kateri je letošnjo spomlad razpisal ogromna darila za najboljše ilustracije, katere bode priobčeval v svojem listu. Pisal je ob enem i našemu umetniku jako lakavo pismo, v katerem ga prosi za nove reprodukcije njegovih slik. To je izvestno častilno priznanje umetniku Slovcu od hladnokrvnega poznatelja Nemca, na katerem moremo velenadarjenemu svojemu rojaku čestitati iz vsega srca!

— („Juri s pušo“), ki se je po smrti pokojnega Dolinarja v Gorico preselil, izdal je 11. številko, obsežno 6 stranij in polno raznovrstnega zabavnega in dovtipnega gradiva. „Juri s pušo“ izhaja dvakrat na mesec in stoji za vse leto 2 gld. 40 kr., za pol leta 1 gld. 20 kr.

— (Glavni odbor za obdelovanje Ljubljanskega barja) imel je včeraj dopoludne sejo, katere se je udeležilo 11 odbornikov in deželni odbornik Dežman. Ko se je zapisnik zadnje seje odobril, vnela se je jako živahna debata o predelavanju Kozarškega jezua. Odbornik Peruci naglašal je posebno to, da treba kolikor mogoče vode iz barjanske latvice spuščati v glavni odtok, kolikor mogoče blizu mesta, ne pa kakor se je do zdaj zahtevalo, da bi se voda po višjih delih močvirja raztakala. Odbornik dr. Poklukar branil je nekaj „Rechtsstadpunkt“, ki je le tukajšnjim mlinom in žagam v prid. Dalje se je obravnavalo o shodu večšakov, kateri bi imeli prve dni meseca septembra priti v Ljubljano, da bi končno določili, po katerem načrtu, naj bi se glavna požiralnika Ljubljana in Cesarski graben globila in uravnala. Sklenilo se je, da naj se k tej obravnavi vabi ministerstvo poljedelstva, deželna vlada, deželni odbor, ter kmetijska družba kranjska, da odpošljejo svoje zastopnike. Močvirski odbor bodo prvomestnik gosp. Trtnik ter gg. Martin Peruci in dr. Poklukar v tej enketi zastopali. Pri posamičnih nasvetih izražal je odbornik Peruci željo, da bi Ljubljansko mesto, katero kaže v novejšem času neko mržnjo do močvirskega posestnika, dela ob obrežji Ljubljaniče bolj točno in oziraje se na kmetijske razmere našega barja izvrševalo. Obžaluje, da pri četo nabrežno delo ni v nikakršnem soglasju z načrti, po katerih naj se bi v prihodnje glede barja postopalo. Naglašal je dalje g. Peruci, da so zadnje povodenj 22. junija t. l. baš ograja in odri v Ljubljaniči pri stavbi novega obrežnega zidu proizročili; dve desetini metra je tačas voda na barji višje stala nego bi bila, ko bi teh zaprek v strugi Ljubljaniče ne bilo. Iz tega se vidi, kako malo višja oblastva za korist tukajšnjega kmeta skrbe. Nasvet g. Perucija v zmislu njegovega govora je bil vsprejet. Sklepalo se je nadalje o nedostatkih v strugi Borovniški, katere prouzroča neka vodna naprava na bregu pri Paklem. Sklenilo se je proti ugovarjajočemu odborniku g. Telbanu, da se te zapreke takoj odpravijo. Tudi nove naprave pri železniškem mostu na Ljubljaniči pod Žalostno goro naj se kot škodljive odtoku Ljubljaniče odpravijo.

— (Prememba v posesti.) Gosp. A. Drelseja hišo v Strelšinskih ulicah št. 8 kupil je gosp. Josip Jaklič iz Gradca za 10.000 gld.

— (Uradno izvestje o koleri v Trstu:) V poslednjih 24 urah (od polnoči 20. do polnoči 21. t. m.) 5 novih slučajev v mestu, 1 v okolici. Umrli nihče, ozdravela 1 osoba. Od početka kolere do danes 69 ljudij zbolelo, 17 ozdravelo, 28 umrlo, 24 jih je še v bolnici.

— (O koleri v Trstu) piše včerajšnja „Edinost“: Tržaški župan Bazzoni je izdal včeraj oklic na prebivalstvo, v katerem opominja na sanitarne naredbe in prosi ljudstvo, naj zaupa zdravnikom ter se voljno podvrže njihovim naredbam. Naj zmerno živi ter radovoljno pomaga, da se vse sanitarne naredbe magistrata točno izvršujejo. Ker nam je oklic za danes prekasno došel, ga priobčimo prihodnjič. — Župan nam je poslal ta oklic z lakavim posebnim pismom, kar ni dosedaj nam nasproti

še nikoli storil. Zadnje dni so zboleli za kolero: 66letni F. Pauletta, kateri je precej umrl, dekla J. Ebling v ulici Brainik št. 6., to so prenesli v bolnico za kolerozne, dva nje otroka pa v kontumačno hišo. Ebling je tudi umrla; Hermina Rechsteiner, telefonistovka v ulici Conti, ki pa še živi, 3 letna deklica v ulici Canal grande, katera je precej umrla, potem žena nekega voznika pri Hagenauerji, tudi umrla, 4 letni otrok Ivan Stoka na Kontovelu, kateri je nocoj umrl, Alojzija Furlani, 24 letno dekle v ulici Farnetto, katero še ni umrlo in se zdravi na domu, sestra tega dekleta, Adelgisa, je tudi zbolela in precej umrla, Josipina pl. Hochsteiner je zbolela, pa se zdravi na domu, M. Ferolli, 36 letni rokodelc v ulici Ghiaccera, I. Mojat, delavec, kateri je umrl v bolnici za kolerozne, 2 letni otrok Marija Čuk pri sv. Ivanu št. 430, kateri je tudi najbrže že danes umrl, v Rojanu je včeraj tudi zbolelo 10 letno dekle, pa mu je danes že boljše. — Čudno je, da se v okolici pojavlja toliko slučajev kolere, dozdeva nam se, da so si okoličani v svoje kraje zanesli strašno bolezen s perilom, katerega prinašajo iz mesta. Torej pozor okoličani! To noč do danes zjutraj so v mestu zopet zboleli 4.

— (Na čveterorazredni deški ljudski šoli v Rudolfovem) bilo je koncem šolskega leta 192 učencev (43, 49, 50, 50), katere so poučevali gg. oo. Florentin Hrovat, Metod Poljanšek, Inocencij Koprivec, Viljem Vindišar. Učenci uvrščeni so po napredku v abecednem redu. Šolsko leto se prične v 15. dan septembra.

— (Potovalno kmetijsko predavanje) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gospod Gustav Pirc v nedeljo 25. t. m. popoldne v Postojini v šolskem poslopju.

— (Požar.) Graščini Planini (Montpreis) pripadajoča žaga je te dnij popolnem pogorela. Škoda 11.000 gld. — V noči od 18 do 19. t. m. pogorel je veliki kozolec gospe Josipine Vošnjakove pri Šoštanji. Požarna bramba je zabranila, da se ogenj ni razširil.

— (V Gradci) pogorela je včeraj zjutraj takozvana „Poudrettefabrik“. Škode je 100.000 gld., tovarna pa je zavarovana za 240.000 gld. pri „Wiener Versicherungsgesellschaft“.

— (Kmetiska posojilnica Ljubljanske okolice, registrovana zadruga z omejenim poroštvom v Ljubljani), premenila je vsled jednoglasnega sklepa izrednega občnega zbora dne 9. maja 1886 svoja pravila in se sedaj firma društva, vsled odloka c. kr. deželne kot trgovske sodnije v Ljubljani od 3. julija 1886 št. 4442, glasi: „Kmetiska posojilnica Ljubljanske okolice, registrovana zadruga z neomejenim poroštvom.“ Vsled te spremembe je poroštvo zadružnikov neomejeno. — Ta posojilnica je tedaj prva izmed zadnjih leta na Kranjskem osnovanih posojilnic, katera je spremenila svoja pravila po vzgledu štajerskih posojilnic in daje s tem strankam, ki pri njej hranilne uloge ulagajo, res neomejeno poroštvo, kajti vsi zadružniki so solidarično porok z vsem svojim premoženjem. — Urad posojilnice je na Marije Terezije cesti, uradni dan vsak torek zjutraj od 9. do 12. ure. Hranilne uloge vsprejema po 4½%.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. julija. Kakor se čuje iz do-brega vira, popeljeta se nadvojvoda Karol Ludovik in njegova soproga na vabilo carja in carice prihodnji teden v Petrov dvorec (Peterhof).

Dunaj 21. julija. V državni proračun prihodnjega leta postavilo se bode 170.000 gld. za razširjenje češke medicinske fakultete v Pragi.

Dunaj 21. julija. Grof Kalnoky, spremljan po baronu Aehrenthalu, odpotoval danes popoldne v Kissingen.

Reka 21. julija. Zadnjih 24 ur samo jedna osoba za kolero zbolela in umrla. Razen te umrla je tudi jedna že prej obolela osoba.

Peterburg 21. julija. Giers odpotuje 23. ali 24. t. m. v kopeli v Franzensbad, od koder pojde najbrže v Kissingen, obiskat kneza Bismarcka.

Bruselj 21. julija. Grof Pariški ustanovil je tukaj svoje oficijalno glasilo z naslovom „Mousquetaire“. Prva številka izide v nedeljo.

London 21. julija. Kraljica je ostavko kabineta vsprejela in Salisburyja v Osborne poklicala.

Poslano.

Na večer 24. julija praznuje
Jaka Kruljač
imendan in petdesetletnico,
h kateri uljudno vabi vse slovenske in hrvatske
prijatelje.

Na Dunaji 20. julija 1886. (535)

Tuji:

10. julija.

Pri **Stenu**: Sorger z Dunaja. — Conte, Tevini, Go-
ričnik iz Trsta. — Frank z Dunaja.
Pri **Malič**: Schwank z Dunaja. — Wagner iz Ce-
oveca. — Müller, Aničič iz Trsta.

Tržne cene v Ljubljani

dné 21. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.66	Špeh povenjen, kgr.	70
Rež,	5.04	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3.50	Jajce, jedno	2
Oves,	3.25	Mleko, liter	8
Ajda,	4.55	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5.04	Telečje	48
Koruza,	4.87	Svinjsko	56
Krompir,	—	Koštrunovo	32
Leča,	11	Pišanec	35
Grah,	11	Golob	17
Fizol,	10	Seno, 100 kilo	2.50
Maslo,	1	Slama,	2.67
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6.60
Speh frišen,	60	" mehka,	4.20

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
21. julija.	7. zjutraj	741-15 mm.	22.2° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	739-21 mm.	32.4° C	z. jz.	jas.	
	9. zvečer	738-84 mm.	22.0° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 25.9°, za 6.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 22. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld.	20 kr.
Srebrna renta	85	95
Zlata renta	119	30
5% marčna renta	102	—
Akcije narodne banke	873	—
Kreditne akcije	278	50
London	126	05
Srebro	—	—
Napol.	10	—
C. kr. cekini	5	92
Nemške marke	61	87 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168
Ogrska zlata renta 4%	105	75
Ogrska papirna renta 5%	94	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	90
Kreditne srečke	100 gld.	178
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	113
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	194	—

Št. 12.178.

(534—1)

Razglas.

V dodatku k tukajšnjemu razglasu z dne 5. t. m., št. 11.172, se p. n. občinstvo opozarja, da bode v Ljubljani za slučaj kolere vodo iz tukajšnjih vodnjakov za **pitno vodo** rabiti le, če se bode prej zavrela ter potem shladila in zopet užitna naredila s tem, da se jej morda primeša kaj ukus zboljšajočega, kakor rudninska voda ali nekoliko ruma, vina ali limonine kisline.

Ljubljanice ne bode piti, niti ne bo umivati se, niti perila prati z njo.

Z nobeno rečjo se kolera ne razširi lažje, kakor s sprijeno vodo.

Kdor je v tej zadevi previden, za tega je vsaj polovica nevarnosti odstranjena.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 17. julija 1886.

Župan: Grasselli.

OGLAS.

1000 knjig „LIRA in CVETJE“,

zbirka vsakovrstnih pesni, je na prodaj, katere je ranjki Ivan Dolinar založil in na svetlo dal in katere, žali Bog, ni utegnil razprodati. Da se pa ranjčemu čast reši, ker tiskovina še ni plačana, priporočam to knjigo vsem oč. rodoljubom soproga ranjčega Dolinarja in sicer za znižano ceno 40 kr. zvezek prost poštnine.

Spoštovanjem

Katarina vdova Dolinar,
Trst, Via Ferriera 323.

(473—9)

Razpis

službe občinskega zdravnika
za občino Ajdovščino.

Županstvo občine Ajdovščine pri Gorici na Primorskem razpisuje službo občinskega zdravnika. Prosilci morajo dokazati, da so promovirani zdravniki, doktorji vsega znanstva kirurgije in medicine, ter so zmožni slovenskega ali vsaj jednega slovankega jezika.

S službo občinskega zdravnika spojena je zdravnikova letna plača 300 gld. in 100 gld. za živino- in mesoogleda s prostim stanovanjem v občinski hiši. Dalje donesek tukajšnje tovarne in barvarne, mehničnega mlina v Paleh in delavskega društva, do sedaj skupaj 400 gld., za katere se mora pa posebi pogoditi.

Omenja se tudi, da ni v celem Ajdovskem okraju, broječim čez 15.000 duš, nikakega zdravnika, in da se ima toraj nadejati obilnega privatnega zaslužka.

Prošnje, dokumentovane s prilogami, se imajo uložiti pri podpisnem županstvu do 12. avgusta in služba se ima 1. septembra t. l. nastopiti.

Natančneje pogoje poišče se pri lekarji gosposdu M. Guglielmo v Ajdovščini ali pri županstvu.

Županstvo v Ajdovščini,

dné 20. julija 1886.

(533—1)

Proda se prostovoljno lep in dober

vinograd

z lepim novim poslopjem

v imenitni vinski okolici na Dolenjem Štajerskem. Na zahtevanje tudi posoda in letošnja tergatev. Cena z ugodnimi plačilnimi pogoji 4000 gld.

Več o tem se izve iz uljudnosti pri Franu Božiču v Litiji. (528—1)

Hotel „Blejski grad“

ob Blejskem jezeru na Kranjskem, v jako mičnem kraju, z izvrstno restavracijo, ponuja rodbinam in posamičnim osobam zdravo in prijetno (501—5)

letovišče.

Cene sob zmerne. Restavracija zadostuje vsem zahtevam. Jezerske kopeli 19° R., vožnja v čolnih, lov postervij. Radi svoje lege, 100 metrov nad Blejskim jezerom, in solnčenatih potov jako ugodno

krajno zdravišče.

Kaj več pove Alojzij Putschek, hôtelier na Bledu.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani cen.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naroči-
lih velja poštnina
za posamični neve-
zani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naročé skupno
najmanj deset iz-
vodov.

Prodajajo se v (83—21)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg. Gledališka stolba.

VOŽNI RED,

veljaven od 1. junija 1886.

Iz Maribora v Celovec.

Postaje	Brzovlak	Osobni vlak
Z Dunaja	dohod 1.43 po noči	7.54 zjutraj
Iz Trsta	—	5.35 popoldne
Maribor	odhod 2.10	12 opol. in 2.40 popol.
Lembah	—	3.05 popoldne
Bistrica	—	3.23
Ruše	—	3.28
Faal	2.37	3.37
Sv. Lovrenc	—	3.49
Ribnica	—	4.01
Vuhred	3.21	4.23
Saldenhofen	—	4.40
Dolnji Drauburg	3.50	4.53
Celovec	dohod 5.36	11.25
		1.52 popold.
		7.30 zvečer.
		10.20 dopold.

Iz Celoveca v Maribor.

Postaje	Brzovlak	Osobni vlak	Mešani vlak
Celovec	odhod 11.54 po n.	1.55 popl.	8.— zjutr.
Dolnji Drauburg	1.25	4.07	10.06 dopl.
Saldenhofen	—	4.25	9.02
Vuhred	1.53	4.39	9.21
Ribnica	—	4.55	9.34
Sv. Lovrenc	—	5.11	9.49
Faal	—	5.22	10.06
Ruše	2.37	5.32	10.17
Bistrica	—	5.40	10.27
Lembah	—	5.45	10.35
Maribor	dohod 2.59	6.— zveč.	10.40
Na Dunaj	odhod 3.29	7.58	10.56
V Trst	8.20 zjutr.	11.30	3.29 po n.
		2.32	11.30

Iztatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Tvarina za desinficiranje,

uradno kot najboljša priznana,

dobi se

v moji trgovini s specerijskim in materialnim blagom.

Na deželo pošilja se proti povzetju.

M. TURK,

Mestni trg št. 20.

(526—3)

Prodaja vina.

Kod podpisatog vlastelinstva leže preko 1000 Hectolitara svetla, jaka i dobra vina vlastitog priroda na prodaju, i to:

od godine 1885. od 9 for. do 11 for. po vedro (56 Litara),

1875. po 16 " " " " " "

1879. " 15 " " " " "

1865. " 18 " " " " "

1868. " 19 " " " " "

od godine 1873. crveno vino (šiljer) po 13 for., od godine 1875. po 16 for po vedro (56 Litara),

stavljeno na željezničku staciju u Poličane ili Bresce u Štajerskoj.

Na želju mogu se i probe poštom poslati.

Uprava Dobra Horvatska kod Klanjca,

pošta Pregrada u Hrvatskoj.

(507—4)